

**เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๗**

**เทศบาลตำบลสีมามงคล
ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง
จังหวัดนครราชสีมา**

ประกาศเทศบาลตำบลสีมามงคล

เรื่อง ใช้บังคับเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร

พ.ศ.๒๕๖๗

ด้วยเทศบาลตำบลสีมามงคล ได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๗ เพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสีมามงคล ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสีมามงคล ในคราวประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๗ และโดยความเห็นชอบของนายอำเภอปากช่อง ตามคำสั่งจังหวัดนครราชสีมา ที่ ๕๕๒๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๗ เรื่อง การมอบอำนาจให้นายอำเภอปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลสีมามงคล จึงประกาศให้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ.๒๕๖๗ โดยให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลตำบลสีมามงคลแล้ว
เจ็ดวัน

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายวิโรจน์ ศรีสงข์)

นายกเทศมนตรีตำบลสีมามงคล

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๗

เทศบาลตำบลสีมามงคล
ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง
จังหวัดนครราชสีมา

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

ตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจตราพระราชบัญญัติได้เท่าที่ไม่ขัดแย้งหรือแย้งกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติได้ ประกอบกับมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ ฯ ดังกล่าวได้ จึงให้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกรขึ้น

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่าการประกอบกิจการเลี้ยงสุกรอาจก่อให้เกิดผลกระทบด้านต่าง ๆ เนื่องจากเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ หรือปัญหาเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น น้ำเสีย และเสียงนอกจากนี้ยังอาจมีผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงานในสถานที่เลี้ยงสุกรอีกด้วย ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการประกอบกิจการประเภทนี้สามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของคนทำงานและมีผลกระทบต่อชุมชน เพื่อเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกรให้ชัดเจน สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร ประกอบกับประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสุกรของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ และเพื่อให้การประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการและชุมชน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลสีมามงคลต่อไป

**เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล
เรื่องการควบคุมกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๗**

.....

โดยเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล ว่าด้วยการเลี้ยงสุกรในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสีมามงคล พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเทศบาลตำบลสีมามงคล โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสีมามงคล และความเห็นชอบของผู้นำนายการจังหวัดนครราชสีมา จึงได้ตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ดังนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับ เมื่อประกาศไว้เปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลสีมามงคล แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลสีมามงคล ในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลสีมามงคล มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

**หมวด ๑
บททั่วไป**

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลสีมามงคล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐและหมายความว่า รวมถึงผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตว์แพทย์ในราชการส่วนท้องถิ่น

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การมีสุกรไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นประจำสม่ำเสมอ เพื่อให้สุกรเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“อาคาร” หมายความว่า บ้าน เรือน โรง ร้าน อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตามเทศบัญญัติ

“เหตุรำคาญ” หมายความว่า ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัย ในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

(๑) แหล่งน้ำทางระบายน้ำที่ใส่มูลหรือเถาหรือสถานที่อื่นที่อยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเทสิ่งใด ๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือละอองสารเป็นพิษ

(๒) อาคารอันเป็นที่อยู่อาศัยของคนหรือสัตว์หรือสถานที่ประกอบการใด ไม่มีการระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองอย่างเพียงพอ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๓) การกระทำใด ๆ ที่ทำให้เกิดกลิ่น เสียง สิ่งมีพิษ หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจของผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้น

(๔) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒ การควบคุมการเลี้ยงสุกร

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสุกรจะต้องปฏิบัติตามมาตรการ ดังต่อไปนี้

(๖.๑) สถานที่ตั้ง ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะ ดังต่อไปนี้

(๖.๑.๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรน้อยกว่า ๕๐ ตัวต้องมีระยะห่างที่ไม่สร้างความเดือดร้อนรำคาญต่อบ้านเรือนใกล้เคียง และต้องควบคุมไม่ให้เกิดมลพิษและ/หรือกลิ่นรบกวนประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๖.๑.๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๖.๑.๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร เกินกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๖.๑.๔) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ต้องตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

(๖.๒) โรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบ

(๖.๒.๑) โรงเรือนเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

(๖.๒.๒) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสุกรไม่มีการพักอาศัย หรือประกอบกิจการอื่นใด

(๖.๒.๓) พื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงรางระบายน้ำได้สะดวก

(๖.๒.๔) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสุกรกว้างขวางเพียงพอ คอกสุกรต้องมีการกั้นเป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสุกรไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด

(๖.๒.๕) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสมและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องเข้าภายในอาคารได้อย่างทั่วถึง

(๖.๒.๖) ต้องมีห้องเก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์ในการทำงาน ในที่มิดชิดเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาความสะอาดอยู่เสมอไม่เป็นที่เพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรคต่าง ๆ

ทั้งนี้ รายละเอียดโรงเรือนเลี้ยงสุกรและส่วนประกอบให้เป็นไปตามประกาศหรือข้อบังคับของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖.๓) การจัดการของเสีย สารพิษและมลพิษของสถานประกอบการเลี้ยงสุกร

(๖.๓.๑) ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้การบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ระบายน้ำไม่อุดตัน

(๖.๓.๒) น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และรายงานการทำงาน ของระบบบำบัดน้ำเสียตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

(๖.๓.๓) ต้องเก็บ กวาด มูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลเป็นประจำทุกวันและห้ามทิ้งมูลสุกรหรือมูลฝอยในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

(๖.๓.๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างโรงเรือนเลี้ยงสุกร และบริเวณโดยรอบโรงเรือนให้สะอาดทุกวันให้มีลักษณะที่ดูอยู่เสมอ รวมทั้งต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖.๓.๕) ต้องจัดให้มีที่เก็บกักมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลโดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น เป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๖.๓.๖) ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินสาธารณะหรือทางน้ำสาธารณะหรือในที่อื่นใดนอกจากที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะที่ได้จัดไว้

(๖.๓.๗) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษและเหตุรำคาญ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

(๖.๓.๘) กรณีการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ผู้ประกอบการจะต้องมีวิศวกรสิ่งแวดล้อมหรือผู้ที่มีคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการปศุสัตว์หรือสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ควบคุมการเลี้ยงสัตว์

(๖.๓.๙) กรณีระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นระบบหมักก๊าซชีวภาพสำหรับสุกรมากกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องเป็นระบบที่ได้มาตรฐานสากล และออกแบบระบบถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในการออกแบบต้องได้รับการรับรองหรือเห็นชอบจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๖.๓.๙.๑) โครงสร้างฐานราก ผนัง รางน้ำ และลานตาก ต้องมีความมั่นคงแข็งแรง ทนแรงกดทับ หรือแรงดันจากน้ำเสีย และก๊าซชีวภาพที่เกิดขึ้นจากระบบ และต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรโยธา คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบระบบหมักก๊าซชีวภาพอย่างน้อย ๒ ปี

(๖.๓.๙.๒) ระบบควบคุมการไหลเวียนของน้ำเสีย ท่อดักกาก ระบบควบคุมแรงดันก๊าซชีวภาพ และตัวกรอง ต้องออกแบบให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำเสีย และต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรสิ่งแวดล้อมหรือวิศวกรเครื่องกล คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบระบบหมักก๊าซชีวภาพอย่างน้อย ๒ ปี

(๖.๓.๙.๓) กรณีมีการนำก๊าซชีวภาพไปใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า จะต้องแสดงแผนภูมิของระบบไฟฟ้า แสดงการจัดวางและเชื่อมต่อทั้งหมดโดยละเอียด กรณีผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อจำหน่ายต้องได้รับการรับรองแบบโดยวิศวกรไฟฟ้า มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีใบประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือมีประสบการณ์ด้านการออกแบบการผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างน้อย ๒ ปี

ทั้งนี้ ก่อนการดำเนินการ ให้ผู้ที่มีความประสงค์ติดตั้งระบบยื่นแบบแปลน และแผนผัง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อเห็นชอบ และเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ ต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบรับรองก่อนการใช้งาน

(๖.๔) การจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์พาหะนำโรค

(๖.๔.๑) ต้องมีการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์

(๖.๔.๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ โดยใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราดหรือโรยบนซากสัตว์จนทั่ว ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๖.๔.๓) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณ ที่เหมาะสม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ทั้งนี้ รายละเอียดการดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศหรือข้อบังคับของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖.๕) การจัดการปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖.๕.๑) ถ้ามีการสูดไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖.๕.๒) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ ต่อผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๖.๕.๓) จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปจนสมควรจนเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่อาศัย

หมวด ๓ การขออนุญาต

ข้อ ๗ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสุกรจะต้องยื่นคำขออนุญาตเลี้ยงสุกรต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๗.๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/สำเนาบัตรข้าราชการ/สำเนาบัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๗.๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๗.๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน/สำเนาหนังสือสัญญาเช่าที่ดิน/หนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดิน

(๗.๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๘ กรณีผู้ได้รับใบอนุญาตหากจะเพิ่มปริมาณการเลี้ยงสุกรจากเดิมที่ได้รับอนุญาต ขอให้ยื่นคำขอพร้อมเอกสารหลักฐานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาก่อนขยายการเลี้ยง

ข้อ ๙ กรณีผู้ได้รับอนุญาตให้เลี้ยงสุกรมีความประสงค์จะเลิกกิจการเลี้ยงสุกรให้ยื่นคำขอยกเลิกการเลี้ยงสุกรต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ๑๕ วันทำการ

หมวด ๔ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕๐ ตัว ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(๑๐.๑) จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกัน

(๑๐.๒) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

(๑๐.๓) ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสม สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสุกร รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

(๑๐.๔) สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหาร ควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๐.๕) อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๑๐.๖) ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบ และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๑๐.๗) ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสมและเป็นระเบียบเรียบร้อย

(๑๐.๘) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทช์ และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๑๐.๙) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้มาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสุกรและลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรก หรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวแล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น

(๑๐.๑๐) ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

(๑๐.๑๑) กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาดตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำ ให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

(๑๐.๑๒) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมียุทธภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือ โรคที่ส่งผลกระทบต่อ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หู น้ำหนัก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด อีสุกอีใส คางทูม ไวรัสตับอักเสบบี และโรคติดต่ออันตรายตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(๑๐.๑๓) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี

(๑๐.๑๔) ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

(๑๐.๑๕) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑๐.๑๕.๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๑๐.๑๕.๒) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๑๐.๑๕.๓) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มือต้องสวมใส่ถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

(๑๐.๑๖) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

(๑๐.๑๗) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและปฏิบัติตามประกาศหรือข้อกำหนดของเทศบาลตำบลสีมามงคลว่าด้วยการนั้น

(๑๐.๑๘) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๑๐.๑๙) ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๑๐.๒๐) ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

(๑๐.๒๑) ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสุกรด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

(๑๐.๒๒) การกำจัดซากสุกรให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑๐.๒๒.๑) การกำจัดซากสุกรโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และ อยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรค ที่เหมาะสมทำการราดหรือโรย

(๑๐.๒๒.๒) การกำจัดซากสุกรโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา หรือเตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๑๐.๒๒.๓) สถานที่กำจัดซากสุกรต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสุกร อาคาร สำนักงานอาคารที่พักอาศัย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันโรคระบาดและป้องกันสภาพอากาศที่อาจเกิดขึ้นแก่ ผู้พบเห็น

(๑๐.๒๓) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์ และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจน ก่อให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

(๑๐.๒๔) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการ ควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและ สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

(๑๐.๒๕) ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือ อัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑๐.๒๖) ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบการ กิจการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๑๐.๒๗) ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๑๐.๒๘) ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนีย บริเวณคอกเลี้ยง สุกรต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองแรงงาน

(๑๐.๒๙) วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของ หน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ ให้ใช้วิธีการตรวจวัด ที่ท้องถิ่น ยอมรับ

(๑๐.๓๐) ให้ควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการมิให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่า ควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตราย ต่อสุขภาพ

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑๑.๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือจัดส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๑๑.๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือ ในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลสีมามงคลในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบการที่ได้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรมาก่อนเทศบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับให้ได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามข้อ (๖.๑)

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรก่อนที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ยื่นคำขอใบอนุญาตพร้อมหลักฐานเอกสารตามข้อ ๗ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเวลา ๑๕ วันทำการนับตั้งแต่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ข้อ ๑๖ ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ กรณีผู้ประกอบการดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรยังไม่เป็นไปตามหมวด ๒ และหมวด ๔ แห่งเทศบัญญัตินี้ ให้ผู้ประกอบการปรับปรุงกิจการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกิน ๑๒๐ วันหรือภายในเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรแต่ไม่ควรเกินกว่า ๒๗๐ วัน ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความเดือดร้อนรำคาญที่ประชาชนได้รับเป็นสำคัญ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้ประกอบการไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณา สั่งไม่อนุญาตให้ออกใบอนุญาตพร้อมแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตและสั่งให้ผู้ประกอบการยุติการประกอบกิจการ

ข้อ ๑๗ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาสิ่งไม่อนุญาตการออกใบอนุญาตไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการกิจการรายนั้นไม่มีสิทธิยื่นคำขอใบอนุญาตใหม่ หากภายหลังผู้ประกอบการได้ดำเนินการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๖๗

(นายวิโรจน์ ศรีสังข์)

นายกเทศมนตรีตำบลสีมามงคล

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายคณัสชนม์ ศรีเจริญ)

ตำแหน่ง

นายอำเภอปากช่อง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสีมามงคล

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๗

ประเภทกิจการการเลี้ยงสุกร	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)	หมายเหตุ
ก. จำนวนไม่เกิน ๕๐ ตัว	๕๐๐.-	
ข. จำนวน ๕๑ ตัวแต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	๒,๐๐๐.-	
ค. จำนวน ๕๐๑ตัว แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัว	๕,๐๐๐.-	
ง. จำนวน ๕,๐๐๑ ตัวแต่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ ตัว	๑๐,๐๐๐.-	
จ. จำนวน ๑๕,๐๐๑ ตัวขึ้นไป	๑๕,๐๐๐.-	